

synes mig at være aldeles concist og klart, og derved vil spares endeel Uleilighed og alle Ulemper ville falde bort. Der kan jo i og for sig ingen Risco være ved at give Loven en saadan bestemt Udtalelse, da det, som tidligere anført, er godtgjort, at vi ikke have Mandskab nok til at bemande vore Coffardifartøier med. Dersom altsaa det ærede Thing maatte giye dette Medhold, skal jeg tillade mig at foreslaae, at der strax bliver nedsat et Udvalg, for at denne Rettelse kunde skee, eller ogsaa for at man paa en anden Maade ved Sagens Behandling anden Gang kunde stille Ændringsforslag, og haaber jeg for vist, at den høitærede Minister Intet vil have imod, at en saadan Forandring skeer, da derved, som sagt, Sagen bliver reen og klar for Alle; og der vil da ikke kunne opstaae Spørgsmaal om eller Buxen for eller Tale om, hvorvidt det er tilladeligt eller ikke.

Formanden: Jeg maa dog spørge den ærede Landsþingsmand, om det, da han nævnte, at et Udvalg strax skulde nedsettes, var hans Mening, at første Behandling nu skulde udsættes, for at Udvalg strax kunde blive nedsat. Rimeligvis var det hans Mening, at Udvalget skulde nedsettes, efterat den første Behandling var endt; men efter vor Forretningsorden ville jo begge Dele kunne tilstedes. Hvis det Første er Meningen, saa er det Noget, der maa afgjøres, forinden der videre forhandles om Sagens Realitet.

Kirck: Det har ikke været min Mening, at Discussionen om denne Sag skulde udsættes; men jeg meente, at den skulde føres til Ende idag, saa at det Udvalg, der blev nedsat, kunde faae Sagen under Behandling, inden den anden Gang foretoges her.

Groofs: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre med Hensyn til Sagens Realitet. Den høitærede Justitsminister yttrede ved Forelæggelsen af Lovudkastet, at Gyren for en fuldbefaren Matros er stegen saa høit, at den nu udgjør omtrent 26 Rigsdaler maanedligt. Jeg troer, at den høitærede Minister gjerne kunde have lagt

noogle Daler til. I detmindste er det arriveret i min Praxis, at jeg i indværende Aar har udmynstret Folk til en Gyre af 30 Rigsdaler og derover, og jeg har seet mange Folkelister, hvor en saadan Gyre var fassat; men selv til saa høi en Pris maa der ledes meget, for at man kan stee Folk. Det er saaledes en Kjendegjerning, at der er stor Trang paa Søfolk, og at vore Skibe ere forøgede i et Antal, som ikke svarer til vort Mandskabs Forøgelse, og derfor haaber jeg, at det ærede Thing vil gaae ind paa Forslaget, da det er i Handelsstandens og i Skibsejernes Interesse, at Lovudkastet bliver til Lov, dog med den Modification, som den ærede 2den Landsþingsmand for 2den Kreds (Kirck) nys nævnte. Jeg troer endogsaa, at det vil være uden Fare aldeles at frigive Tilladelsen til at erhverve Mandskab, og at det ikke vil trykke Gyren for de danske Matroses.

Bjerring: Den ærede sidste Taler har holdt sig til Sagens Realitet; jeg skal dersimod tillade mig at yttre et Par Ord med Hensyn til dens Formallitet. Den ærede Landsþingsmand for 10de Kreds (Kehmann), som først havde Ordet idag, yttrede, at den provisoriske Lov ikke kunde behandles paa den Maade, at man vedtog Udkastet saaledes, som det er forelagt af Ministeriet. Jeg er i den Henseende aldeles enig med den ærede Landsþingsmand; jeg troer, det vilde aldeles stride mod den Praxis, som tidligere har været fulgt her i Thinget. En foreløbig Lov, hvis Virksomhed skal strække sig ud over den Tid, paa hvilken den bliver vedtagen af Thinget, pleier ikke at blive bekræftet paa den Maade, som det forelagte Udkast antyder. Praxis har tidligere været, at man, som den ærede Landsþingsmand ogsaa foreslog, har lagt den provisoriske Lov til Grund og vedtaget den som en almindelig Lov. Det troer jeg meget vel kunde skee her, selv om der ikke blev nedsat noget Udvalg, da man jo ved Ændringsforslag til det foreliggende Udkast kunde indsatte den provisoriske Lov i dettes Sted. Men, hvis det bliver besluttet at nedsette et Udvalg, vil jeg tillade mig at henlede dettes Opmærksomhed paa, om det ikke vilde følge den Praxis,